

Łącznik prostoliniowy 1

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013r

Sąd Okręgowy w Toruniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Modrzyński

Ławnicy: -----

Protokolant: starszy sekret. Sądowy Monika Fakiewicz

po rozpoznaniu w dniu: 10 kwietnia 2013 r. w T.

przy udziale : -----

sprawy z powództwa: H. M.

przeciwko: Towarzystwu Ubezpieczeń (...) S.A. w W. o zapłatę

1. Oddała powództwo
2. Kosztami postępowania od uiszczenia których zwolniona była powódka obciąża Skarb Państwa
3. Nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania pozwanemu

IC 1206/12

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Toruniu wpłynął pozew H. M. przeciwko (...) Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w W. o zapłatę. Powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty 169.000 zł tytułem odszkodowania za rażące niedbalstwo tj. nieodebranie wyroku Sądu Okręgowego w T. z uzasadnieniem i zaniechanie wniesienia środka odwoławczego w sprawie IC 600/10 przez adwokata M. K.. W uzasadnieniu swego żądania powódka wskazała, i że wystąpiła w sprawie IC 600/10 przeciwko Bankowi (...) w B. o zapłatę. Sprawa toczyła się przed Sadem Okręgowym w T.. W dniu 13 czerwca 2011 roku Sąd Okręgowy w T. oddalił powództwo powódki przeciwko Bankowi (...) w B.. Pełnomocnik powódki – adw. M. K. złożył wniosek o doręczenie mu odpisu wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem. Powódka wraz z pełnomocnikiem ustaliła, iż wniesiona zostanie apelacja od niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia. Adwokat M. K. w rozmowie zapewniał, iż wniosek taki jest zasadny i istnieje duże prawdopodobieństwo, iż wyrok zostanie uchylony w wyższej instancji. Wbrew zasadom etyki i rzetelności adwokackiej M. K. nie odebrał przesyłki z Sądu Okręgowego w T. zawierającej odpis wyroku i uzasadnienie w sprawie IC 600/10. Przesyłka ta była dwukrotnie awizowana i nie została podjęta przez pełnomocnika w terminie. To rażące zaniechanie pełnomocnika pozbawiło powódkę możliwości złożenia apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w T. w sprawie I C 600/10. Oceniając zachowanie adwokata M. K. należy odwołać się do standardów starannego działania właściwego dla profesjonalnej działalności prawniczej. Zgodnie z § 49 Zbioru Zasad etyki Adwokackiej i Godności Zawodu do podstawowych obowiązków adwokata należy czuwanie nad biegiem sprawy i informowanie klienta o jej postępowaniu i wynikach. Przepis §56 powyższych zasad wręcz zobowiązuje adwokata do uzyskania zgody klienta na zaniechanie wniesienia środka odwoławczego. W ocenie powódki za nieuprawnione uznać należy twierdzenie, iż wniesienie środka odwoławczego w przedmiotowej sprawie byłoby bezzasadne. Adwokat M. K. zapewniał bowiem powódkę o zasadności i konieczności złożenia apelacji. Dla oceny

zachowania adwokata M. K. ważne jest również jego zachowanie po zaniechaniu odebrania korespondencji z Sądu. Zdając sobie sprawę z własnego zaniechania pełnomocnik celowo zatajał przed powódką okoliczności sprawy próbując przerzucić odpowiedzialność na Poczta (...). Gdy to nie przyniosło spodziewanego rezultatu przestał odbierać telefony powódki. Postawa Adwokata M. K. skłoniła powódkę do złożenia skargi do Okręgowej Rady Adwokackiej. W chwili obecnej przeciwko M. K. toczy się postępowanie dyscyplinarne. W ocenie powódki postępowanie w sprawie I C 600/10 zawierało szereg uchybień w zakresie oceny materiału dowodowego. Nie znajdowało także uzasadnienia odwołanie się do zarzutu przedawnienia roszczenia, bowiem szkoda której dochodziła powódka wynikała z przestępstwa. Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji złożony przez powódkę nie został uwzględniony przez Sąd a jej apelacja została odrzucona jako wniesiona po terminie. W celu ugodowego pozasądowego rozstrzygnięcia sporu powódka wystąpiła do Adwokata M. K. z żądaniem zapłaty. Żądanie to pozostało bez odzewu. W tej sytuacji powódka wystąpiła zgodnie z art. 822§4 k.c. do ubezpieczyciela Adwokata M. K. w ramach obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilno- zawodowej. W okresie od 1 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2011 roku obowiązywała między Naczelną Radą Adwokacką a (...)TU S.A. umowa generalna. Następcą prawnym powyższego towarzystwa ubezpieczeniowego jest pozwana.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenia na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Na wstępie wskazała, iż następcą (...) Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w W. jest obecnie Towarzystwo Ubezpieczeń (...) S.A. w W.. Pozwana przyznała, iż jej poprzednika łączyła generalna umowa ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnoprawnej z Naczelną Radą Adwokacką w W.. Pozwana wskazała, iż z powódka nigdy nie występowała do pozwanej ze zgłoszeniem szkody na etapie postępowania przedprocesowego. W ocenie pełnomocnika żądanie pozwu z uwagi na jego lakoniczność i skrótowość utrudnia zajęcie merytorycznego stanowiska w sprawie. Powódka w pozwie nie wskazała podstawy prawnej na jakiej dochodzi roszczenia odszkodowawczego od pozwanego jako ubezpieczyciela Adwokata M. K. z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej adwokatów. Nie mniej w ocenie pozwanego powódka w żaden sposób nie wykazała przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej tj. zaistnienia szkody, winy i istnienia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zawinionym działaniem sprawcy a powstałą szkodą. Zdaniem pełnomocnika pozwanej powódka nie wykazała winy M. K. w jego działaniu a także związku przyczynowego pomiędzy jego zawinionym działaniem a powstałą szkodą. Brak wykazania tych przesłanek determinuje również brak odpowiedzialności za szkodę Towarzystwa Ubezpieczeniowego. Powódka w pozwie wykazuje, iż zawinione zaniechanie M. K. polegało na nieodebraniu korespondencji z Sądu zawierającej wyrok wraz z uzasadnieniem i niewywiezienie w terminie apelacji od niekorzystnego dla powódki wyroku. Zgodnie z jednolitą linią orzecniczą SN obowiązkiem powódki w niniejszym postępowaniu było wykazanie, iż brak zaniechań po stronie pełnomocnika zakończyłby się korzystnym rozstrzygnięciem dla powódki. Pełnomocnik pozwanej odwołał się w tym zakresie m.in. do wyroku SN z 16. 11.1962 roku (III Cr 8/62 Państwo i Prawo z 1964 nr 7 str. 165) w którym stwierdzono, iż nie każde uchybienie pełnomocnika jego obowiązków w zakresie terminowego składania środków odwoławczych jak również należnych od tych opłat sądowych rodzi po jego stronie obowiązek odszkodowawczy. Obowiązek ten powstaje dopiero wówczas, gdy zaniechania dokonania czynności doprowadziło do uprawomocnienia się orzeczenia merytorycznie niesłusznego. Zdaniem pełnomocnika pozwanej powódka w żaden sposób nie wykazała, aby wyrok Sądu Okręgowego w T. z dnia 13 czerwca 2011 roku w sprawie IC 600/10 był merytorycznie niesłuszny i było wysokie prawdopodobieństwo jego zmiany na korzyść powódki w przypadku skutecznego wniesienia apelacji.

Na rozprawie strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

H. M. zwróciła się do Adwokata M. K., który prowadzi Kancelarię (...) w Ł. o wystąpienie w jej imieniu do Sądu Okręgowego w T. przeciwko Bankowi (...)w B. o zapłatę kwoty 196.066,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2007 roku do dnia zapłaty. Pełnomocnictwa do występowania w sprawie udzieliła Adwokatowi M. K. w dniu 10 grudnia 2009 roku.

Dowód: pełnomocnictwo k 13 akt IC 600/10

zeznanie M. K. złożone na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2013r. – 00:03:33

zeznanie powódki złożone w dniu 10 kwietnia 2013r. 00:18:56

Na podstawie udzielonego pełnomocnictwa M. K. wystąpił do Sądu z pozwem o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko wskazanemu bankowi. Postępowanie w sprawie zarejestrowane zostało w Sądzie Okręgowym w T. pod sygnaturą akt IC 600/10. W uzasadnieniu żądania pełnomocnik powódki wskazał, iż powódka prowadziła skup żywca i w zamian za dostarczany do Zakładów (...) spółka z o.o. otrzymywała wynagrodzenie za pośrednictwem pozwanego Banku. Od grudnia 2001 do maja 2003 roku duża część kwot należnych powódce została wypłacona na podstawie sfalszowanych dowodów wypłat. Na dowodach tych sfalszowano podpisy powódki lub jej matki Ł. J. w rubryce otrzymałem. W przypadku 19 dowodów wypłaty ustalono, iż sfalszowania dokonały kasjerka banku (...). S. i Kierownik działu (...) G. B.. Sfalszowane dowody opiewały na kwotę dochodzoną w pozwie. Pełnomocnik powódki wskazał, iż podstawą odpowiedzialności banku jest przepis art. 120§1 k.p. w zw. z art. 415 (art. 422) k.c. Szkoda wyrządzona powódce, która nie otrzymała należnych jej pieniędzy spowodowana została przez kasjerkę banku (...). S., która została skazana wyrokiem karnym Sądu Rejonowego w B. z dnia 12 marca 2007 roku w sprawie II K 14/07.

Dowód: odpis pozwu znajdujący się w aktach IC 600/10 k -2 i n.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 lutego 2010 roku wydanym przez Sąd Okręgowy w T. nakazano pozwanemu Bankowi (...) w B. aby zapłacił na rzecz H. M. kwotę 196.066,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2007 roku do dnia zapłaty i wraz z kosztami postępowania w wysokości 3600 zł.

Dowód: nakaz zapłaty k – 21 akt IC 600/10

Sprzeciw od powyższego nakazu złożył pozwany Bank (...) w B. i zażądał oddalenia powództwa i zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego wskazał, iż powódka powołała się na orzeczenie wydane przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie karnej II K 14/07. Tymczasem w sprawie wydane zostało także inne orzeczenie w którym prawomocnie stwierdzono niepopelnienie przestępstwa polegającego na zaborze pieniędzy na szkodę powódki. Twierdzenia powódki, iż od grudnia 2001 roku do maja 2003 roku duża część kwot należnych pani M. nie dotarła do powódki jest całkowicie nieuzasadniona. Zebrany przez Prokuraturę Rejonową w B. materiał dowodowy w postaci wydruków operacji na kontach bankowych Ł. J. i jej córki H. M. potwierdził, iż pieniądze były przekazywane na konto bankowe H. M. i Ł. J. i nie zostały przywłaszczane przez inne osoby.

Dowód: sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym k– 25 i n. akt IC 600/10

Na rozprawie w dniu 29 lipca 2010 roku pełnomocnik powódki cofnął pozew w zakresie kwoty 26.076,72 zł. Na rozprawie tej pełnomocnik pozwanego banku podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Dowód: protokół rozprawy z dnia 29.07.2010r. k – 82 akt IC 600/10

Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2010 roku Sąd Okręgowy w T. w sprawie C 600/10 uznał zarzut przedawnienia za usprawiedliwiony co do zasady. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem przesłano do pełnomocnika powódki. Żadna ze stron postępowania nie złożyła zażalenia na powyższe postanowienie.

Dowód: odpis postanowienia k – 89, zpo- 96,97 akt IC 600/10

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2011 roku Sąd Okręgowy w T. oddalił powództwo H. M. przeciwko Bankowi (...)w B. o zapłatę o nie obciążył powódki kosztami zastępstwa procesowego pozwanego. Na publikacji orzeczenia nie stawili się ani pełnomocnik powódki ani powódka.

Dowód: wyrok SO w T. k – 147 akt IC 600/10

Protokół z publikacji k – 142 akt IC 600/10

W dniu 15 czerwca 2011 roku pełnomocnik powódki Adwokat M. K. wysłał do Sądu wniosek o sporządzenie i doręczenie mu odpisu wyroku Sądu Okręgowego z dnia 13 czerwca 2011 roku w sprawie IC 600/10 wraz z pisemnym uzasadnieniem. Wniosek wpłynął do Sądu Okręgowego w T. w dniu 20 czerwca 2011 roku.

Dowód: wniosek k – 144 i koperta k – 145

zeznanie M. K. złożone na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2013r. – 00:03:33

zeznanie powódki złożone w dniu 10 kwietnia 2013r. 00:18:56

W dniu 4 lipca 2011 roku Sąd sporządził uzasadnienie wyroku z dnia 13 czerwca 2011 roku. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem wysłano do pełnomocnika powódki w dniu 8 lipca 2011 roku. Jak wynika z adnotacji poczty przesyłka wysłana do pełnomocnika powódki zawierająca odpis wyroku i jego uzasadnienie była dwukrotnie awizowana w dniach 11 lipca 2011 roku i 19 lipca 2011 roku i nie została podjęta w terminie. W tej sytuacji zarządzeniem z dnia 8 sierpnia 2011 roku została uznana za prawidłowo doręczoną z dniem upływu drugiego awiza tj. z dniem 26 lipca 2011 roku.

Dowód: zarządzenie i ZPO k – 150 i 153 akt IC 600/10

Okoliczność niesporna

Pismem z dnia 29 sierpnia 2011 powódka wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji i złożyła apelację od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 13 czerwca 2011 roku w sprawie IC 600/10.

Dowód: wniosek powódki k – 160 akt IC 600/10

apelacja powódki k – 168 akt IC 600/10

Postanowieniem z dnia 5 października 2011 roku Sąd Okręgowy oddalił wniosek powódki o przywrócenie terminu i odrzucił wniesioną przez nią apelację jako spóźnioną. Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone przez pełnomocnika powódki. Postanowieniem z dnia 16 listopada 2011 roku Sąd Apelacyjny w G. oddalił zażalenie powódki

Dowód: postanowienie SO k – 187 akt IC 600/10

Postanowienie SA k - 201 akt IC 600/10

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny nie był sporny między stronami i został ustalony w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Okręgowego w T. w sprawie IC 600/10 oraz zeznania M. K. i H. M.. Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty znajdujące się w powyższych aktach. Prawdziwość dokumentów nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd uznał również za w pełni wiarygodne zeznania M. K. i powódki w zakresie w jakim były one zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Zeznania te korespondują z dokumentami znajdującymi się w aktach IC 600/10. Są one spójne, logiczne i konsekwentne. Również zeznania powódki Sąd uznał za wiarygodne w zakresie w jakim korespondują one z ustalonym stanem faktycznym. Sąd nie uznała jej zeznań za wiarygodnych w zakresie ustaleń poczynionych między powódką a jej pełnomocnikiem co do wnoszenia apelacji. Trudno uznać aby strony już przed ogłoszeniem wyroku uzgadniały, iż wniesiona zostanie apelacja. Warto podkreślić, iż zarówno pełnomocnika jak i powódki w sprawie IC 600/10 nie było na publikacji orzeczenia. Za sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego uznać należy sytuację, w której strony nie znając merytorycznej decyzji zapadłej w sprawie i jej uzasadnienia dokonują wiążących ustaleń co do apelacji i jej zakresu. Nawet jeśli strony spodziewały się negatywnego dla siebie wyroku, to jednak omówienie zakresu apelacji możliwe byłoby po zapoznaniu się z

pisemnym uzasadnieniem orzeczenia. Nie budzi wątpliwości, iż w dniu zamknięcia rozprawy strony uzgodniły, iż w przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia dla powódki będą składały wniosek o jego uzasadnienie. Powódka jednak nie wykazała w postępowaniu dowodowym aby strony poczyniły takie uzgodnienia w zakresie składanej apelacji (warto podkreślić, iż po zgłoszeniu sprzeciwu przez pozwanego w sprawie IC 600/10 pełnomocnik powódki uznając podniesiony zarzut przedawnienia cofnął pozew w części roszczenia). Okoliczność powyższa ma jednak drugorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Pełnomocnik powódki domagał się przeprowadzenia postępowania dowodowego z akt postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przeciwko M. K.. Sąd oddalił powyższy wniosek jako niedopuszczalny. Kodeks postępowania cywilnego przewiduje m.in. przeprowadzenie dowodu z dokumentów, które mogą znajdować się w określonych aktach. Obowiązkiem pełnomocnika składającego wniosek jest oznaczenie dokumentu i wskazanie na jaką okoliczność dowód z tego dokumentu ma zostać przeprowadzony. Wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z akt postępowania uznać należy za niedopuszczalny i z uwagi na powyższe Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki.

Jak już wskazano stan faktyczny nie był sporny między stronami. W ocenie powódki jej pełnomocnik naruszając obowiązek odebrania korespondencji z Sądu uniemożliwił jej skuteczne wniesienie apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 13 czerwca 2011 roku w sprawie IC 600/10 czym wyrządził jej szkodę.

W ocenie pozwanego fakt nieodebrania przesyłki sądowej zawierającej odpis wyroku wraz z uzasadnieniem nie stanowi jeszcze wystarczającej przesłanki do przypisania odpowiedzialności odszkodowawczej towarzystwu ubezpieczeniowemu, w którym obowiązkową policę OC posiadał M. K. jako adwokat. W tej sytuacji konieczne jest również wykazanie przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej tj. faktu powstania szkody, winy i adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zawinionym działaniem sprawcy, a powstałą szkodą.

W ocenie Sądu powódka nie wykazała zasadności swoich roszczeń.

M. K. jest adwokatem, a więc zawodowo zajmuje się reprezentowaniem osób, które zlecą mu sprawę. Od takich osób zgodnie z art. 355§2 k.c. wymaga się należytej staranności, którą ocenia się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru prowadzonej działalności. Zgodzić się należy z twierdzeniem, iż umowa zlecenia łącząca H. M. z M. K. była umową starannego działania, a nie umową rezultatu. Fachowy pełnomocnik jakim jest adwokat nie może zagwarantować stronie wyniku postępowania. Jego działania należy postrzegać z punktu widzenia odpowiedzialności za zachowanie należytej staranności w prowadzeniu sprawy. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 grudnia 2004 roku (VCK 297/04) adwokat lub radca prawny odpowiadają za szkody wyrządzone mocodawcy wskutek własnych zaniedbań i błędów prowadzących do przegrania sprawy, której wynik byłby korzystny dla tej strony, gdyby pełnomocnik zachował należyłą staranność. Mocodawca może żądać odszkodowania, a Sąd orzekający w sprawie winien ocenić należyłą staranność wymaganą od adwokata i radcy prawnego przy uwzględnieniu profesjonalnego charakteru ich działalności. W ocenie Sądu zaniedbania M. K. są ewidentne i nie ulega wątpliwości, iż nie dołożył on należytej staranności przy prowadzeniu sprawy powódki. Zgodnie z art. 471 i art. 472 k.c. w zw. z art. 355 k.c. dłużnik zasadniczo odpowiada za niezachowanie należytej staranności przy wykonaniu zobowiązania. „Niezachowanie należytej staranności” jest postępowaniem dłużnika, z powodu którego można mu postawić zarzut. Tym samym zwrot powyższy należy traktować jako synonim winy w postaci niedbalstwa (tak Komentarz do Kodeksu Cywilnego. Księga Trzecia. Zobowiązania. Tom1, pod red. G. Bieńska, Wydawnictwo LexisNexis, Warszawa 2007, uwagi do art. 472 k.c.). Na obowiązki adwokata w stosunku do zleceniodawcy spojrzeć należy przez pryzmat umowy zlecenia i profesjonalnego charakteru prowadzonej przez adwokata działalności. Jednym z podstawowych obowiązków pełnomocnika procesowego jest odbieranie korespondencji z Sądu i powiadamianie Sądu o każdej zmianie adresu siedziby kancelarii, czy też adresu dla doręczeń. Z akt sprawy I C 600/10 wynika w sposób nie budzący wątpliwości, iż M. K. nie odbierał kierowanej do niego korespondencji, w wyniku czego wyrok z dnia 13 czerwca 2011 roku uprawomocnił się

Jak wskazano wyżej Sąd Najwyższy w powołanym orzeczeniu wskazał, iż adwokat lub radca prawny odpowiadają za szkody wyrządzone mocodawcy wskutek własnych zaniedbań i błędów prowadzących do przegrania sprawy,

której wynik byłby korzystny dla tej strony, gdyby pełnomocnik zachował należytą staranność. Do odpowiedzialności odszkodowawczej po stronie adwokata lub radcy prawnego dochodzi gdy na skutek zawinonego przez siebie działania doprowadzają do niekorzystnego dla swojego mocodawcy orzeczenia sądowego. W omawianej sprawie na powódce ciążył obowiązek wykazania, iż wniesienie apelacji w niniejszej sprawie doprowadziłoby do uchylenia niekorzystnego dla niej wyroku i wydania rozstrzygnięcia uwzględniającego jej żądania (art. 5 k.c.). W ocenie Sądu w przypadku odpowiedzialności kontraktowej (art. 471 k.c.), obok niewykonania lub wykonania nienależytego oraz wyrządzonej szkody, przesłanką omawianej odpowiedzialności dłużnika jest również istnienie normalnego związku przyczynowego między naruszeniem przez dłużnika więzi zobowiązaniowej, a szkodą wierzyciela. Zgodnie z art. 361§1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Adekwatny związek przyczynowy jest więc konieczną przesłanką powstania obowiązku naprawienia szkody ale jednocześnie wskazuje, jak daleko ona sięga. Jak już wspomniano, Kodeks cywilny przyjął w dziedzinie związku przyczynowego teorię adekwatnej przyczynowości, w świetle której dokonuje się segregacji zjawisk niezbędnych do wywołania szkody jak i zdarzeń, z których każde stanowi jakieś ogniwo w łańcuchu skutków. Który z warunków należy wziąć pod uwagę, a który pominąć, zależy tylko od postanowień ustawy (zob. A. Ohanowicz, J. Górski, Zarys prawa zobowiązań, Warszawa 1970, s. 53). Przepis art. 361 § 1 KC opiera tę selekcję na kryterium normalności następstw. W tym wypadku jako „normalne” następstwa zaniedbań pozwanego, tzn. typowe lub oczekiwane w zwykłej kolejności rzeczy, a więc niebędące rezultatem jakiegoś zupełnie wyjątkowego zbiegu okoliczności.

W omawianej sprawie powódka skoncentrowała się wyłącznie na wykazaniu, iż działania jej pełnomocnika M. K. w sprawie IC 600/10 miały charakter rażącego naruszenia jego obowiązków jako profesjonalnego pełnomocnika w zakresie odbioru kierowanej do niego z Sądu korespondencji. W ocenie Sądu okoliczność ta nie budzi wątpliwości. Powódka nie wykazała w niniejszej sprawie pozostałych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej omówionych wyżej. Sam fakt prowadzenia rozmowy o możliwości złożenia środka odwoławczego i ewentualne zapewnienia pełnomocnika o jego zasadności nie świadczą jeszcze o uzyskaniu korzystnego dla powódki wyroku w przypadku złożenia apelacji. Powódka nie złożyła żadnych wniosków dowodowych w zakresie wykazania przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej. Warto podkreślić, iż już w postanowieniu Sądu Okręgowego w T. z dnia 13 sierpnia 2010 roku w sprawie IC 600/10 uznano zarzuty przedawnienia za usprawiedliwione co do zasady. Powyższe rozstrzygnięcie nie zostało zaskarżone. W tej sytuacji ewentualne rozmowy pełnomocnika powódki i powódki na temat wniesienia apelacji od niekorzystnego rozstrzygnięcia mogą budzić wątpliwości. Tym bardziej, iż rozmowy te jak wskazuje powódka miały toczyć się przed wydaniem wyroku, po jednej z rozpraw w restauracji w T.. Ani powódka, ani jej pełnomocnik nie stawili się na publikacji wyroku. Trudno uznać aby profesjonalny pełnomocnik przed wydaniem wyroku, nie znając jego merytorycznej treści i okoliczności uzasadniających rozstrzygnięcie, przesądzał o skuteczności wywiedzionej w przyszłości apelacji. Warto również zwrócić uwagę, iż jak wynika z wyjaśnień powódki jej pełnomocnik w toku postępowania cofnął pozew w zakresie części żądania uznając, iż roszczenie w tym zakresie jest przedawnione. Podkreślić należy, iż powódka w niniejszym postępowaniu w żaden sposób nie wykazała, aby naruszenie należytej staranności przy wykonywaniu zlecenia przez M. K. wyrządziło jej szkodę w postaci niezyskania korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia.

M. K. był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej adwokatów w związku z wykonywaniem zawodu w chwili prowadzenia postępowania w sprawie IC 600/10 w (...) Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w W.. Następcą prawnym powyższego towarzystwa ubezpieczeniowego jest Towarzystwo Ubezpieczeń (...)S.A w W.. Zgodnie z Art. 822§1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. W omawianej stronie wyłącznie możliwość przypisania odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczonego M. K., mogłaby stanowić podstawę odpowiedzialności towarzystwa ubezpieczeniowego na podstawie umowy ubezpieczenia. W omawianej sprawie powódka nie wykazała przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej M. K., co wyklucza możliwość dochodzenia roszczeń odszkodowawczych od pozwanej.

Mając powyższe na uwadze Sąd zgodnie z powołanymi wyżej przepisami orzekł jak w sentencji orzeczenia. O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z powyższym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Jak wynika z oświadczenia o stanie rodzinnym i majątkowym złożonego do akt sprawy w związku z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych i wyjaśnieniach zawartych w zażaleniu na odmowę zwolnienia od kosztów sytuacja materialna powódki jest zła. W chwili obecnej powódka jest osobą bezrobotną, nie posiadającą odpowiedniego wykształcenia umożliwiającego jej znalezienie pracy w warunkach wiejskich. Należąca do niej nieruchomości odziedziczona po rodzicach obciążona jest hipotekami. Zdaniem Sądu wskazana sytuacja materialna powódki uzasadnia odstąpienie od obciążania powódki, jako strony przegrywającej, obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania przeciwnikowi.